

ΣΑΡΑ

ΜΠΛΕΝΤΕΛ

ΛΕΓΕ ΜΕ
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

CRIME

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: KALD MIG PRINSESSE
Από τις Εκδόσεις Lindhardt og Ringhof, Κοπεγχάγη 2005
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Λέγε με Πριγκίπισσα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Sara Blædel
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λύο Καλοβυρνάς
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Δημήτρης Πήχας
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνια Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ηλιόπουλος Θ. – Ροδόπουλος Π. Ο.Ε.

© Sara Blædel, 2005

Published by arrangement with Nordin Agency AB, Sweden.

© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Masterfile/Visualhellas.gr

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Φεβρουάριος 2014

ISBN 978-960-496-843-5

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΣΑΡΑ ΜΠΛΕΝΤΕΛ

ΛΕΓΕ ΜΕ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

Μετάφραση από τα δανικά: Λύο Καλοβυρνάς

CRIME

Στον αδελφό μου, τον Γέπε

Ο πόνος τής έκοβε τους καρπούς, αλλά ήταν αδύνατο ν' αντιδράσει, αφού τα χέρια της ήταν δεμένα σφιχτά πίσω από την πλάτη. Τρομοκρατημένη, έστρεψε το πρόσωπό της προς εκείνον. Η γροθιά που έφαγε ήταν τόσο δυνατή, που το κεφάλι της χτύπησε στο στρώμα και αναπήδησε, έτοιμο για το επόμενο χτύπημα. Άνοιξε το στόμα για να ουρλιάξει, αλλά προτού προλάβει να βγει ήχος, κάτι σκληρό τής το έφραξε. Η κολλητική ταινία που της έβαλε την έκανε να νιώθει σαν να φοράει μάσκα.

Τα κεριά στο καθιστικό ήταν ακόμα αναμμένα. Το κρασί και τα ποτήρια ήταν αφημένα στο τραπεζάκι του σαλονιού. Αίμα έτρεξε από τη μύτη της καθώς γύρισε το κεφάλι στο πλάι και κοίταξε τη φλόγα των κεριών, φέρονοντας στο μυαλό της το εστιατόριο και το πλούσιο δείπνο.

Της είχε παραγγείλει καλβαντός με τον καφέ χωρίς να τη ρωτήσει αν της αρέσει, κι έτσι δε φανερώθηκε η άγνοιά της. Κρατιόντουσαν χέρι χέρι πάνω στο τραπέζι.

Τινάχτηκε όταν τον ένιωσε να της δένει τους αστραγάλους. Κάτι σκληρό μπήχτηκε στη σάρκα της λίγο πάνω από την ποδοκημική άρθρωση.

Αργότερα είχαν χορέψει στο καθιστικό· με τα κορμιά τους κολλητά. Της είχε πιάσει το πρόσωπο με τα δυο του χέρια και τη φίλησε.

Παναγιά μου, βόηθα!

Το αίμα συνέχιζε να τρέχει, και δυσκολευόταν ν' ανασάνει από τη μύτη. Σήκωσε τα δεμένα πόδια της και αυτοσυγκεντρώθηκε για να σημαδέψει καλά και να τον κλοτσήσει, ώστε να τον πετάξει από το κρεβάτι. Εκείνος καθόταν με την πλάτη του γυρισμένη, αλλά πρόλαβε να κάνει μεταβολή και ν' απο-

κρούσει την κλοτσιά. Της έριξε κι άλλες γροθιές στα μάγουλα και τους κροτάφους.

«Κάτσε ήσυχη και δε θα γίνει τίποτα».

Την κρατούσε σφιχτά, σπρώχνοντας με θυμό τα δεμένα πόδια της στο πλάι.

Τα ρούχα του ήταν αφημένα στην καρέκλα δίπλα στην ντουλάπα. Τα δικά της ήταν πεσμένα σ' έναν μπόγγο χάμω, στα πόδια του κρεβατιού. Ένα ένα. Της είχε ζητήσει να ξεντυθεί αργά αργά.

Η αριστερή πλευρά του προσώπου της παλλόταν από τον πόνο. Ακόμα ακουγόταν η απαλή μουσική από το καθιστικό. Ένωθε τον φόβο σαν σιδερένια μέγγενη να της λιώνει τα σωθικά.

Έκλαιγε από τον πόνο και την ντροπή. Πίεσε το κεφάλι και το σώμα της στο μαλακό πάπλωμα, με την ευχή να την καταπιεί. Τα δάκρυα ανακατεύτηκαν με το αίμα καθώς ο άντρας άρχισε να την τραβάει στην άκρη του κρεβατιού, μέχρι που μόνο το πάνω μέρος του σώματός της ακουμπούσε στο στρώμα. Η πραγματικότητα και το περιβάλλον εξαφανίστηκαν όταν μπήκε μέσα της με μια βίαιη κίνηση.

Το ουρλιαχτό της φιμώθηκε από τη σφιχτή ταινία που της έκλεινε το στόμα. Πάλεψε ν' απελευθερώσει τη μύτη της από το στρώμα και έκανε προσπάθειες ν' ανασαίνει ήρεμα, αλλά έχανε συνέχεια τον ρυθμό από τον πόνο, που απειλούσε να τη διαλύσει. Το σώμα της σιγά σιγά παραδόθηκε, καθώς μια ομίχλη άρχισε να σκεπάζει τον πόνο και έχανε τις αισθήσεις της.

Πάτησε το κουμπί της πόρτας, ακούστηκε ένα κλικ, και την επόμενη στιγμή η γυάλινη πόρτα της κλινικής άνοιξε αυτόματα. Προχώρησε με γρήγορο βήμα και με το βλέμμα στο πάτωμα. Με την άκρη του ματιού της πρόσεξε τους συγγενείς, που κάθονταν και κουβέντιαζαν χαμηλόφωνα. Ένας τεχνικός εργαστηρίου βγήκε από μια αίθουσα εξετάσεων σπρώχνοντας ένα τροχήλατο τραπέζι με αιμοληψίες, και λίγο έλειψε να πέσει πάνω του.

Ζήτησε βιαστικά συγγνώμη χωρίς να κοντοσταθεί και συνέχισε με γρήγορο βήμα προς την υποδοχή, στρίβοντας απότομα και προσπερνώντας το τζάμι που περιέβαλλε το γραφείο του νοσηλευτικού προσωπικού.

«Λουίσε Ρικ, Τμήμα Ανθρωποκτονιών», συστήθηκε. «Με ποιον πρέπει να μιλήσω;»

Μια νεαρή νοσηλεύτρια σηκώθηκε και της χαμογέλασε.

«Μια στιγμή να τηλεφωνήσω στον γιατρό. Καθίστε στο μεταξύ».

Έδειξε το λευκό οβάλ τραπέζι που ήταν καλυμμένο με λεκέδες από χρησιμοποιημένα κυπελλάκια καφέ και ψίχουλα από κέικ.

Η Λουίσε έβγαλε τα γυαλιά ηλίου από τα μαύρα μαλλιά της και τα ακούμπησε στο τραπέζι, ενώ με το βλέμμα παρακολούθησε τη νοσηλεύτρια, που πήγε στο γραφείο για να πάρει τηλέφωνο. Σταύρωσε τα χέρια πίσω από τον σβέρο της και ξεφύσηξε βαριά. Η διαδρομή με το αυτοκίνητο στην κίνηση της Κάλβεμποντ Μπρίγκε και του Φόλεχεν για να φτάσει ως εκεί την είχε εκνευρίσει, και είχε χτυπήσει κάμποσες φορές με αγανάκτηση το τιμόνι όταν τα αυτοκίνητα δεν προχωρούσαν κα-

θόλου. Της είχε πάρει ασυνήθιστα πολλή ώρα για να διανύσει τα ούτε δέκα χιλιόμετρα από την Αστυνομική Διεύθυνση Κοπεγχάγης μέχρι το Νοσοκομείο του Βίδου.

Μόλις είχε πάει πέντε, όταν ο διοικητής του Τμήματος Ανθρωποκτονιών, ο Χανς Σουρ, μπήκε στο γραφείο της. Εκείνη τη στιγμή η Λουίσε έγραφε μια λίστα με τα ψώνια που έπρεπε να κάνει προτού γυρίσει σπίτι, αλλά όταν είδε την έκφραση στα μάτια του, έκανε στο πλάι το μπλοκάκι της και ετοιμάστηκε να τηλεφωνήσει στον Πέτερ και να του ζητήσει να αναλάβει εκείνος τα ψώνια. Της το είχε προτείνει ο ίδιος το πρωί, την ώρα που την πήγαινε στη δουλειά, αλλά η Λουίσε, όλο αισιοδοξία, αρνήθηκε την προσφορά του λέγοντας ότι σίγουρα θα προλάβαινε.

«Αναφορά για βιασμό. Θέλω να πας εσύ».

Ο διοικητής κάθισε στη σκληρή ξύλινη καρέκλα στην άλλη μεριά του γραφείου της.

Προτού προλάβει να συνεχίσει, η Λουίσε έπιασε πάλι το μπλοκάκι της και έσκισε τη λίστα με τα ψώνια. Ο Σουρ συχνά της ανέθετε υποθέσεις βιασμών. Τα θύματα ζητούσαν να μιλήσουν με γυναίκα και, δεδομένου ότι δεν υπήρχαν πολλές στο τμήμα, κατά κανόνα τα φορτωνόταν όλα εκείνη.

«Την έχουν πάει στο Βίδου», είπε όταν η Λουίσε έπιασε το στιλό. «Πρόκειται για μια τριανταδύαχρονη γυναίκα από το Βάλμπι. Η μητέρα της, που ζει στον από πάνω όροφο, κατέβηκε στις κόρης της το μεσημέρι και τη βρήκε φιμωμένη και δεμένη πισθάγκωνα στην κρεβατοκάμαρα. Στο κρεβάτι είχε αίματα, ενώ η κοπέλα ήταν σχεδόν αναίσθητη από την εξάντληση».

Ο διοικητής του Ανθρωποκτονιών φάνηκε να ζυγίζει αν υπήρχε κάτι που έπρεπε να προσθέσει.

«Η μητέρα έβγαλε μόνη της την κολλητική ταινία απ' το στόμα της κόρης της προτού φωνάξει το ασθενοφόρο», είπε.

Η Λουίσε τον παρακολουθούσε με προσοχή όσο μιλούσε, για να προετοιμαστεί για το πόσο άσχημα ήταν αυτά που θα άκουγε. Το ότι το θύμα ήταν φμωμένο και δεμένο πισθάγκωνα αρκούσε ώστε το τμήμα του κέντρου της πόλης να καλέσει το Ανθρωποκτονιών. Η κατάσταση του θύματος σήμαινε ότι ο βιασμός ενέπιπτε στην κατηγορία της ιδιαίτερα βαριάς κακοποίησης.

«Η Σουσάνε Χάνσον ζει μόνη της· κι όταν έφτασε η αστυνομία, η μητέρα της τους είπε ότι η κόρη της δεν είχε ούτε σύντροφο ούτε γνωστούς με τους οποίους θα πήγαινε οικειοθελώς».

Η Λουίσε σούφρωσε τα φρύδια.

«Η ίδια τι λέει;»

Ο Σουρ ανασήκωσε τους ώμους.

«Τίποτα. Οι συνάδελφοι στο τμήμα του κέντρου προσπάθησαν να την ενθαρρύνουν να μιλήσει όταν την είδαν στο Βίδοο, αλλά δε βγήκε τίποτα. Από εκείνη την ώρα κουβέντιασε μία γιατρός λιγάκι μαζί της, αλλά δεν ξέρω πόσα έμαθε. Πέρα από το γεγονός ότι το θύμα θέλει να κάνει καταγγελία για βιασμό. Καλύτερα να μιλήσεις εσύ μαζί της και μετά να πάει στο Βασιλικό Νοσοκομείο για ιατρικές εξετάσεις».

Η Λουίσε συμφώνησε μ' ένα νεύμα. Ήταν ικανοποιημένη που θα είχε την ευκαιρία να αναπτύξει μια επαφή με τη Σουσάνε Χάνσον προτού την πάνε στο Κέντρο Θυμάτων Βιασμού. Από την εμπειρία της από άλλες υποθέσεις ιδιαίτερα σοβαρών βιασμών, ήξερε ότι αν η Σουσάνε Χάνσον ήταν τόσο άσχημα χτυπημένη όσο άφησε ο Σουρ να εννοηθεί, το να περάσει από ιατροδικαστική εξέταση το ίδιο βράδυ κιόλας το μόνο που θα κατάφερε θα ήταν να επιβαρύνει κι άλλο την ήδη άσχημη ψυχολογία της. Θα ήταν καλό να προλάβει να δημιουργήσει μια σχέση εμπιστοσύνης μαζί της, ώστε η γυναίκα να νιώσει έστω και λίγο πιο ασφαλής.

«Σε τι κατάσταση είναι τώρα;»

«Πήγαινε να δεις», είπε ο διοικητής του Ανθρωποκτονιών.

«Θα στείλω τον Λαρς Γέργκενσεν στο διαμέρισμά της στη Λισχόι Αλέ. Η Σήμανση έχει ήδη φτάσει. Πάρε τηλέφωνο όταν σχηματίσεις μια γενική ιδέα τού τι έγινε».

Χτύπησε με αποφασιστικότητα την παλάμη του στο γραφείο της πριν σηκωθεί και βγει έξω.

Η Λουίσε μάζεψε το δερμάτινο μπουφάν της στο μπρότσο και έριξε μια γρήγορη ματιά στις στοίβες από χαρτιά πάνω στο γραφείο. Ξεκίνησε να πάει στο γραφείο της επικεφαλής ερευνητών, όπου φύλαγαν το βιβλίο χρέωσης οχημάτων. Καθώς πήγαινε, διαολίστηκε μόνη της με τη σκέψη ότι ίσως όλα τα αυτοκίνητα να ήταν χρεωμένα, οπότε θ' αναγκαζόταν να κατέβει στο γκαράζ και να γλείψει τον Σβένσεν. Ευτυχώς όμως δύο περιπολικά ήταν ελεύθερα. Άρπαξε ένα κλειδί και σημείωσε το όνομά της στο βιβλίο. Τι γελοίο που τσαντίστηκε, συλλογίστηκε κατεβαίνοντας τα σκαλιά δυο δυο.

«Έρχεται τώρα», είπε η νοσηλεύτρια μόλις κατέβασε το ακουστικό.

Η Λουίσε την ευχαρίστησε και σηκώθηκε όρθια. Έχωσε τα γυαλιά ηλίου στην τσέπη της κι έβγαλε ένα βουτυροκακάο για τα χεΐλη.

«Καλησπέρα, με λένε Άννε-Μπιργκίτε», είπε μια σχετικά νεαρή γιατρός, η οποία φορούσε χρυσαφιά γυαλιά μυωπίας με φτηνό σκελετό. Το χέρι της ήταν ψυχρό και η χειροαψία γερή. Είχε τα μαλλιά της πιασμένα κότσο χαμηλά στον σβέρο.

Η Λουίσε ένιωσε ξεμαλλιασμένη και ιδρωμένη σε σύγκριση με τη γιατρό κι έτσι πάσχισε να κάνει τη φωνή της πιο αυστηρή και αποστασιοποιημένη απ' ό,τι ήταν απαραίτητο.

«Πόσο μιλήσατε μαζί της;» ρώτησε αντί να συστηθεί, κι αμέσως αντιλήφθηκε την αλλαγή στη στάση της γιατρού, καθώς το συνεργάσιμο βλέμμα της άλλαξε. Ήταν όμως πολύ αργά για ν' αλλάξει τακτική.

«Αρκετά ώστε να ξέρω ότι ίσως είναι πολύ πρόωρο να επιτρέψω στην αστυνομία να την ανακρίνει».

Κοιτάχτηκαν στα μάτια, και η Λουίσε ένιωσε ίχνη σεβασμού να σχηματίζονται και να μεγαλώνουν μέσα της. Προσπάθησε να μεταδώσει με το βλέμμα της αυτό τον σεβασμό, ούτως ώστε η γιατρός να καταλάβει ότι υποχωρούσε.

«Μπράβο σας που την πείσατε να κάνει καταγγελία», είπε η Λουίσε και της χαμογέλασε. Η ατμόσφαιρα ελάφρυνε.

«Αν έχετε χρόνο, θέλετε να σας ενημερώσω για τα όσα έγγραφα στον φάκελό της;»

Κάθισαν πλάι πλάι, και η Άννε-Μπιργκίτε ξεφύλλισε τα άδετα φύλλα Α4 που είχε αφημένα δίπλα της, ενώ ταυτόχρονα μιλούσε.

«Ήταν δεμένη πισθάγκωνα με δυνατά πλαστικά λουράκια. Το ίδιο και στα πόδια».

Διέκοψε την ανάγνωση και εξήγησε ότι τα λουράκια ήταν από αυτά που χρησιμοποιούνται για να πιάνεις καλώδια, ή όπως αυτά που χρησιμοποιεί η αστυνομία για χειροπέδες μιας χρήσης.

«Τα έκοψαν οι διασώστες στο ασθενοφόρο πριν τη φέρουν εδώ. Όσο για την κολλητική ταινία που είχε το στόμα της, την έβγαλε η μητέρα της όταν τη βρήκε. Η ασθενής είχε χαμηλή πίεση, και εμείς διαπιστώσαμε ότι είχε πάθει αφυδάτωση, γι' αυτό της βάλαμε ορό, γεγονός που έχει ήδη βελτιώσει την κατάστασή της. Σιγά σιγά συνέρχεται».

Ολοκλήρωσε, έκανε στην άκρη τον φάκελο και κάθισε περιμένοντας να απαντήσει στις ερωτήσεις της αστυνομικού.

Η Λουίσε έγνεψε και προσπάθησε να θυμηθεί τι άλλο της είχε πει ο Σουρ, καθώς επίσης και τι ερωτήματα χρειάζονταν απάντηση.

«Είχε αίματα», ξεκίνησε. «Πόσο σοβαρά είναι τα τραύματά της;»

«Η Σουσάνε Χάνσον δέχτηκε πολλές δυνατές γροθιές στο

πρόσωπο, οι οποίες προκάλεσαν εκτεταμένη αιμορραγία. Επίσης φαίνεται ότι είχε αιμορραγία και στην κοιλιακή χώρα, αλλά έχει σταματήσει. Δεν την εξέτασα εσωτερικά – αυτό θα γίνει στο Βασιλικό Νοσοκομείο».

«Πόσα σας είπε;»

Η Άννε-Μπιργκίτε δίστασε λιγάκι. «Όχι πάρα πολλά. Είναι πάρα πολύ αναστατωμένη, και είτε δε θέλει να μιλήσει είτε ίσως να μην μπορεί να θυμηθεί τι συνέβη. Στην αρχή μάλιστα δεν ήθελε καν να επιβεβαιώσει ότι έγινε εγκληματική πράξη. Αλλά προφανώς δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ως προς αυτό».

Η Λουίσε παρατήρησε ότι η γιατρός σούφρωσε τα χείλη, και απ' αυτό κατάλαβε ότι εξέφραζε τη δική της γνώμη ως προς αυτή τη διαπίστωση. *Εγκληματική πράξη; έγραψε και ακούμπησε το χέρι της στο χαρτί για να κρύψει τη σημείωσή της.*

«Ξέρετε αν γνώριζε τον δράστη;»

«Ο λόγος της είναι τόσο ασυνάρτητος, που δεν κατάφερα να καταλάβω. Αλλά μου το επιβεβαίωσε με ένα νεύμα όταν τη ρώτησα αν θέλει να κάνει καταγγελία στην αστυνομία, κι έτσι το είπα στους δύο αστυνομικούς που την είχαν φέρει».

Η Λουίσε ξανάβαλε το μπλοκάκι στην τσάντα της. Δεν υπήρχε τίποτα άλλο να μάθει από τη γιατρό· καλύτερα να πήγαινε να μιλήσει η ίδια με τη Σουσάνε Χάνσον.

Σηκώθηκε και περίμενε να σηκωθεί και η Άννε-Μπιργκίτε, αλλά η γιατρός παρέμεινε στη θέση της κοιτάζοντας τα ψίχουλα στο τραπέζι.

«Η ασθενής βρίσκεται σε μεγάλο σοκ», είπε σηκώνοντας το βλέμμα. «Δε φαίνεται καθόλου γυναίκα η οποία επιδίδεται οικειοθελώς σε ερωτικές ακρότητες, όπως το να τη δένουν χειροπόδαρα, να τη φιμώνουν και να τη χτυπάνε».

Η Λουίσε πήγε να τη διακόψει, αλλά η γιατρός την πρόλαβε.

«Έχει υποστεί πολύ μεγάλη σωματική και ψυχική κακοποίηση, και σας ζητώ να το σεβαστείτε».

«Φυσικά», είπε η Λουίσε εκνευρισμένα. Δεν ήταν η πρώτη

φορά που την έβαζαν στη θέση της, καθώς η αστυνομία όφειλε, από επαγγελματική σκοπιά, να διατηρεί επιφυλάξεις σε περιπτώσεις καταγγελιών βιασμού. «Να υποθέσω ότι δε θα υπάρξει πρόβλημα να μεταφερθεί στο Βασιλικό Νοσοκομείο, έτσι;»

«Όχι, δε θα επιδεινώσει την κατάσταση της. Μπαίνουμε;»

Η γιατρός έδειξε πού να πάνε. Η Λουίσε την ακολούθησε, αλλά σταμάτησε στον διάδρομο έξω από μια πόρτα, περιμένοντας να μπει πρώτα η Άννε-Μπιργκίτε και να ενημερώσει την ασθενή ότι είχε έρθει. Λίγο μετά η πόρτα ξανάνοιξε απότομα και μια γυναίκα γύρω στα πενήντα πέντε βγήκε έξω και την άρπαξε από το χέρι. Αμέσως η Λουίσε κατάλαβε ότι πρέπει να ήταν η μητέρα της.

«Πρέπει να καταλάβετε ότι συνέβη κάτι τρομερό, κάτι φριχτό!»

Η Λουίσε τραβήχτηκε πίσω, αλλά η γυναίκα της έσφιξε το χέρι ακόμα πιο δυνατά.

«Να υποθέσω ότι πρόκειται για την κόρη σας. Θα μιλήσω μαζί της», είπε η Λουίσε απομακρύνοντας το χέρι της μητέρας και δείχνοντας μια σειρά από καθίσματα στον τοίχο. «Να με περιμένετε εκεί όσο εγώ θα μιλάω με την κόρη σας».

Την κατηύθυνε στις καρέκλες προτού η μητέρα προλάβει να πάρει ανάσα για να διαμαρτυρηθεί. Η Λουίσε την έσπρωξε ευγενικά για να κάτσει.

«Μόλις μιλήσω με τη Σουσάνε, θα την πάμε στο Βασιλικό Νοσοκομείο. Γι' αυτό, είναι καλύτερα να πάτε σπίτι σας και να περιμένετε εκεί. Αν μου δώσετε το τηλέφωνό σας, θα σας πάρω εγώ όταν ολοκληρωθούν οι εξετάσεις και της πάρω κατάθεση στην Αστυνομική Διεύθυνση».

Ξανάβγαλε το μπλοκάκι της κι έδωσε μια λευκή σελίδα στη μητέρα.

«Θα 'ρθω κι εγώ μαζί σας», είπε η μητέρα, μη δίνοντας σημασία στο σημειωματάριο.

Η Λουίσε πλησίασε και γονάτισε μπροστά στην καρέκλα.

«Δεν μπορώ να σας εμποδίσω να έρθετε, αλλά πρέπει να σας προετοιμάσω. Θα χρειαστεί να κάσσετε και να περιμένετε πολλές ώρες, κατά τις οποίες κανείς δε θα έχει τον χρόνο να σας μιλήσει. Αυτή τη στιγμή, το μόνο που προέχει είναι η κόρη σας, και σίγουρα πρέπει να είστε στο πλάι της. Αν όμως θέλουμε να καταφέρουμε να βρούμε ποιος την έφερε σ' αυτή την κατάσταση, πρέπει να μας δώσετε χρόνο για να μιλήσουμε μαζί της, ενώ επίσης πρέπει να γίνουν και μια σειρά από ιατρικές εξετάσεις».

Η γυναίκα φάνηκε ότι άρχιζε να καταλαβαίνει.

«Τότε να πάω σπίτι της και να συγγυρίσω λιγάκι», είπε σαν να παραμιλούσε.

Η Λουίσε ακούμπησε το χέρι της στον ώμο της μητέρας.

«Αυτή τη στιγμή βρίσκεται η αστυνομία στο διαμέρισμα της κόρης σας και θα πάρει λίγη ώρα μέχρι να σας επιτρέψουν να μπείτε. Εγώ σας προτείνω να πάτε σπίτι σας. Πρέπει να πάθατε σοκ όταν κατεβήκατε και τη βρήκατε σ' αυτή την κατάσταση».

Η μητέρα συμφώνησε μ' ένα νεύμα, αλλά η Λουίσε έβλεπε ότι ετοιμαζόταν να φέρει ξανά αντιρρήσεις, οπότε βιάστηκε να κλείσει την κουβέντα.

«Θα επικοινωνήσω εγώ μαζί σας αργότερα απόψε», είπε και μπήκε βιαστικά στο δωμάτιο.

Είχε κάνει τέτοιες συζητήσεις πολλές φορές κατά το παρελθόν κι έτσι δεν της πήρε πολλή ώρα να αξιολογήσει αν θα ήταν ωφέλιμο ή επιζήμιο να έχει παρούσα τη μητέρα όταν η Σουσάνε Χάνσον θα εξεταζόταν και θα έδινε κατάθεση – και σ' αυτή την υπόθεση δεν της ήταν τόσο εύκολο να πει με σιγουριά ποιο θα μπορούσε να είναι το όφελος.

Το νοσοκομειακό κρεβάτι ήταν τοποθετημένο δίπλα στο παράθυρο. Η κουρτίνα ανέμιζε ελαφρά από το απαλό αεράκι που έμπαινε στο δωμάτιο. Η Σουσάνε κοίταζε έξω και δε γύρισε το

κεφάλι παρά μόνο αφού η Λουίσε είχε ήδη πλησιάσει ακριβώς δίπλα στο κρεβάτι.

«Ονομάζομαι Λουίσε Ρικ και είμαι αρχιφύλακας της Αστυνομικής Διεύθυνσης Κοπεγχάγης», συστήθηκε. «Μπορούμε να μιλήσουμε λιγάκι;»

Η Σουσάνε γύρισε και την κοίταξε σαν να μη βλέπει. Είχε αποτραβηχτεί βαθιά στον δικό της κόσμο.

Τι κρίμα, συλλογίστηκε η Λουίσε. Είναι πολύ χειρότερα για σένα μέσα σου παρά εδώ έξω.

«Αυτό που έζησες ήταν φριχτό», είπε κοιτάζοντας το κακοποιημένο πρόσωπο. «Γνωρίζω ότι ήδη σε εξέτασαν λιγάκι, όπως επίσης καταλαβαίνω πολύ καλά ότι θα προτιμούσες να σε αφήσουμε στην ησυχία σου, αλλά θα ήθελα να πηγαίναμε μαζί στο Βασιλικό Νοσοκομείο, όπου βρίσκεται το Κέντρο Θυμάτων Βιασμού. Εκεί θα σου κάνουν τις απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις προκειμένου να γίνει καταγγελία για βιασμό».

Καμία αντίδραση από το κρεβάτι, οπότε η Λουίσε συνέχισε: «Αν μπορείς να σηκωθείς και να περπατήσεις, προτείνω να πάμε με το δικό μου αυτοκίνητο. Αλλά μπορούμε επίσης να πάμε με ασθενοφόρο».

Επιτέλους η Σουσάνε αντέδρασε, φέροντας το βλέμμα της μια ιδέα πιο κοντά στο πρόσωπο της αστυνομικού. Η Λουίσε εκτίμησε στα γρήγορα αν θα πετύχαινε περισσότερο αν καθόταν και της έδειχνε ότι είχαν όση ώρα ήθελαν στη διάθεσή τους μέχρις ότου η Σουσάνε Χάνσον να νιώσει έτοιμη να της μιλήσει, ή αν θα ήταν καλύτερο να την πιέσει και να την κάνει ν' αντιδράσει. Αποφάσισε να διαλέξει τη μέση οδό: «Στο Κέντρο Θυμάτων Βιασμού βρίσκεται ένας ιατροδικαστής και σε περιμένει. Θα σε εξετάσει και μετά θα δώσεις κατάθεση στην αστυνομία. Εγώ βέβαια ελπίζω να μπορέσουμε να τα πούμε λιγάκι οι δυο μας πριν κάνεις την εξέταση».

Η Σουσάνε Χάνσον τη διέκοψε. Η φωνή της ήταν βραχνή, και όταν βγήκαν οι λέξεις, τα χείλη της ίσα που κινούνταν. Εί-

χε πληγές στις άκρες του στόματός της – ήταν φανερό ότι αισθανόταν σαν να είχε ακόμα την ταινία κολλημένη στο στόμα.

«Ένας ιατροδικαστής εξετάζει πεθαμένους. Εμένα γιατί να με εξετάσει;»

Η Λουίσε έσκυψε προς το μέρος της για ν' ακούσει τι έλεγε. Τράβηξε την καρτέλα της κολλητά στο κρεβάτι και κάθισε.

«Οι ιατροδικαστές κάνουν νεκροψία σε νεκρούς, αλλά εξετάζουν και τους ζωντανούς», είπε, προσπαθώντας να κάνει την κατάσταση ν' ακουστεί λιγότερο δραματική. «Πάντα ιατροδικαστής είναι αυτός που κάνει τις ιατρικές εξετάσεις σε θύματα βιασμού στο Κέντρο».

Δάκρυα άρχισαν να κυλούν στα μάγουλα της Σουσάνε. Η Λουίσε της έπιασε το χέρι με προσοχή, για να μην κουνήσει τον ορό. Της χάιδευε το μπράτσο καθησυχαστικά ενόσω μιλούσε: «Στόχος μας είναι να εντοπίσουμε τα ίχνη που χωρίς αμφιβολία άφησε πάνω σου ο δράστης...»

Το σιωπηλό κλάμα μετατράπηκε σε δυνατούς λυγμούς. Τα δάκρυα άρχισαν να αναβλύζουν από το σώμα της σαν νερό από βαθύ πηγάδι.

Η Λουίσε άλλαξε τακτική. Θα έδινε στη Σουσάνε όση ώρα είχε ανάγκη. Κάτι άρχιζε να λύνεται μέσα της, και άξιζε τον κόπο να περιμένει, συλλογίστηκε.

Με τα πολλά, το κλάμα καταλάγιασε.

«Μπορώ να έρθω μαζί σου με το αυτοκίνητο», είπε η Σουσάνε σκουπίζοντας τα μάτια της. «Αλλά δεν έχω ρούχα».

Ο τόνος της φωνής της ήταν απολογητικός, σαν να ντρεπόταν που ήταν γυμνή όταν την έφεραν στο νοσοκομείο.

Η Λουίσε της χαμογέλασε.

«Θα πούμε στη νοσηλεύτρια να σου φέρει ένα μπουρνούζι και παντόφλες».

Η Σουσάνε συμφώνησε μ' ένα νεύμα, και η Λουίσε πρόσεξε ότι τώρα πια η γυναίκα την κοίταζε όταν σηκώθηκε και βγήκε από το δωμάτιο για να βρει κάποιον να τη βοηθήσει με τα ρούχα.

Στο αυτοκίνητο, η Λουίσε τηλεφώνησε στο απευθείας νούμερο του Φλέμινγκ Λάρσεν. Ήταν ο ιατροδικαστής υπηρεσίας, και η Λουίσε τον είχε ήδη ενημερώσει νωρίτερα, την ώρα που πήγαινε με το αυτοκίνητο στο Νοσοκομείο του Βίδοο.

«Ερχόμαστε», είπε όταν το σήκωσε ο Φλέμινγκ.

«Ωραία. Είπε τίποτα;»

Η Λουίσε απέφυγε να κοιτάξει προς τη μεριά της Σουσάνε Χάνσον, η οποία καθόταν δίπλα της.

«Τίποτα».

Για μια στιγμή κανείς δε μιλούσε στο τηλέφωνο.

«Θα της πάρεις κατάθεση πριν την εξετάσω ή μετά;» ρώτησε ο Φλέμινγκ.

«Θα περιμένω να τελειώσετε πρώτα. Θ' ανέβουμε κατευθείαν στα κεντρικά, οπότε τα λέμε εκεί».

Κανόνισαν ο Φλέμινγκ να περιμένει να τον πάρει τηλέφωνο προτού φύγει από το κτήριο Τέλιουμ, όπου στεγαζόταν το Ινστιτούτο Ιατροδικαστικής, πίσω από το Βασιλικό Νοσοκομείο.

Η Σουσάνε κοίταζε έξω από το παράθυρο. Πριν φύγουν από το Νοσοκομείο του Βίδοο, της αφαίρεσαν τον ορό και της έδωσαν να φορέσει ένα λευκό μπουρνούζι πάνω από τα νοσοκομειακά ρούχα. Εξακολουθούσε να φαίνεται πολύ ζαλισμένη και ταλαιπωρημένη. Όλο της το είναι απέπνεε μια αύρα ταπεινώσης και φαινόταν πολύ ευάλωτη.

Η Λουίσε αναλογίστηκε αν θα ήταν χρήσιμο ν' ανοίξει κουβέντα μαζί της όση ώρα βρίσκονταν στο αυτοκίνητο. Δεν υπήρχε λόγος να την πιέσει να γυρίσει νοερά στο τι συνέβη τη νύχτα που πέρασε πριν κάνει τις εξετάσεις. Έχει ανάγκη να ηρεμήσει, αποφάσισε η Λουίσε, και της ήρθαν στον νου οι δυσάρεστες

ερωτήσεις που εκ των πραγμάτων γίνονται κάθε φορά που έπαιρναν κατάθεση από θύματα βιασμού. *Είσαι σίγουρη ότι ήταν βιασμός;*

Σταμάτησαν σ' ένα κόκκινο φανάρι. Η Λουίσε ξανακοίταξε την καταρρακωμένη φιγούρα στη θέση του συνοδηγού. Δυσκολευόταν να εκτιμήσει ποια θα ήταν η ψυχολογική αντίδραση της Σουσάνε στα όσα την περίμεναν τις επόμενες δυο-τρεις ώρες. Αυτή τη στιγμή έμοιαζε σαν να είχε χάσει το έδαφος κάτω από τα πόδια της. Η ησυχία στο αυτοκίνητο ήταν πειστική και άβολη, και αυτό δεν ήταν τόσο εύκολο να αλλάξει.

Η Λουίσε έστριψε και πάρακαρε μπροστά στη σκάλα 5. Μόλις κλείδωσε το αυτοκίνητο, τηλεφώνησε στο Ιατροδικαστικό. Πήραν τον ανελκυστήρα και ανέβηκαν στο Γυναικολογικό. Διέσχισαν τον διάδρομο μέχρι που έφτασαν στην κλινική όπου στεγαζόταν το Κέντρο Θυμάτων Βιασμού.

Μπήκε και ενημέρωσε ότι έφτασαν. Η νοσηλεύτρια στην υποδοχή βγήκε και έδωσε το χέρι της στη Σουσάνε.

«Δεν έχει έρθει κανείς συγγενής;» ρώτησε με απορία.

«Όχι», είπε η Λουίσε, αποφεύγοντας να κοιτάξει τη Σουσάνε.

Ήταν εμφανές ότι η νοσηλεύτρια καταλάβαινε πολύ καλά πως η Λουίσε ήταν αυτή που είχε φροντίσει να μην έρθει συγγενής προκειμένου να πάρει κατάθεση, και μεμιάς έδειξε την αποδοκιμασία της για την απόφαση αυτή.

Η Λουίσε εκνευρίστηκε, αλλά συγκρατήθηκε. Ωστόσο της φαινόταν αδιανόητο ότι άνθρωποι που ασχολούνταν επαγγελματικά με τέτοιου είδους σοβαρά εγκλήματα δεν καταλάβαιναν πόσο σημαντικές διαδικασίες ήταν οι ιατρικές εξετάσεις και η κατάθεση. Αν ήθελαν να έχουν την παραμικρή ελπίδα να πιάσουν τον δράστη, δε βοηθούσε να έχεις τη μητέρα από δίπλα, διότι μπορεί να επηρέαζε το αν η κόρη θα μιλούσε ανοιχτά ή όχι.

«Σε λίγο θα έρθει ένας γιατρός για να σε δει», είπε η νοσηλεύτρια στη Σουσάνε.

Το να αναζητάς τον έρωτα στο ίντερνετ μπορεί συχνά να αποδειχτεί εξαιρετικά επικίνδυνο. Η Σουσάνε Χάνσον το συνειδητοποιεί με τον πιο άγριο τρόπο, όταν πέφτει θύμα βιασμού μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Όπως ομολογεί στην αρχιφύλακα Λουίσε Ρικ, ο βιαστής την είχε πλησιάσει μέσω ενός σάιτ γνωριμιών.

Η Λουίσε αναλαμβάνει την υπόθεση και προσπαθεί να εντοπίσει μια εικόνα του βιαστή στις κάμερες ασφαλείας του σταθμού του μετρό που βρίσκεται κοντά στο σπίτι του θύματος. Πράγματι, οι αστυνομικοί κατφέρνουν να απομονώσουν μια φωτογραφία του, που, όμως παραείναι θολή για να γίνει ασφαλής αναγνώριση και ταυτοποίηση στοιχείων. Κι ενώ η αστυνομία κάνει μικρές προόδους, η άτυχη Σούζαν προσπαθεί να αυτοκτονήσει, και όχι μόνο εξαιτίας του βιασμού.

Στο μεταξύ, η Λουίσε βυθίζεται όλο και πιο πολύ στο σύμπαν των σάιτ γνωριμιών. Η έρευνά της επικεντρώνεται σε ένα σάιτ όπου εκτίθενται φωτογραφικά στιγμιότυπα από τη νυχτερινή ζωή της Κοπεγχάγης. Εκεί βρίσκει τη φωτογραφία ενός άντρα ο οποίος αποκαλεί τον εαυτό του «Πρίγκιπα». Η Λουίσε επικοινωνεί μαζί του χρησιμοποιώντας το όνομα «Πριγκίπισσα», και οι δυο τους κανονίζουν να συναντηθούν.

Με αυτό το καταιγιστικό και ανατρεπτικό θρίλερ, η Σάρα Μπλέντελ γνώρισε τη διεθνή επιτυχία και καθιερώθηκε ως μία από τις κορυφαίες συγγραφείς της νέας γενιάς σκανδιναβικού αστυνομικού μυθιστορήματος, κερδίζοντας την αφοσίωση εκατομμυρίων αναγνωστών σε όλο τον κόσμο.

CRIME

www.psichogios.gr/crime

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α. Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ. : 210 28 04 800 • FAX. 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-843-5

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗ: 10810